

[Statsministeren]

Derfor håber jeg også, det færøske folk forstår, at når den danske stat nu går ind med en bistand til Sjóvinnubankin, er det ikke en særlig hånds-rækning til en bestemt bank, det er en aftale med det færøske samfund. En lukning af Sjóvinnubankin ville også have haft konsekvenser for den anden del af banksystemet, og jeg tør slet ikke tænke på de vidtrækkende konsekvenser, der ville følge deraf.

Derfor må Fremskridtspartiet, som vel er det mest skeptisk indstillede parti i denne runde, også forstå, at når man stiller mig spørgsmålet, som andre partier gør det, om det, der sker her, nu er nok, om det rækker, må jeg sige, at det er det, det er menneskeligt og politisk muligt at gøre med den viden, vi har, på nuværende tidspunkt. Andet og mere kan man ikke gøre, hverken i dansk politik eller i færøsk.

Hvis jeg skulle svare mere sikkert, ville det jo forudsætte, jeg kendte fiskebestandenes beslutninger om at bevæge sig forbi Færøerne eller ej, og det forholder sig med det, som det forholder sig med andre dele af naturfænomenerne, at dem kan man nu engang heldigvis på nogle strækninger ikke altid kontrollere.

Men det, vi har gjort, der var politisk og menneskeligt muligt, er, at vi på baggrund af alt det, vi ved, har gennemgået færøsk økonomi i en, synes jeg, overordentlig positiv forhandling – også en ganske tæt og langvarig forhandling – men vi kom godt og ansvarligt omkring tingene. Jeg vil kort resumere, hvad det er, aftalen indebærer – den aftale, der falder i forlængelse af den tidligere aftale fra oktober sidste år.

Jeg synes, der i den nye aftale ligger en enighed om, at den færøske fiskeindustri og fiskerflåde, som færingerne selv også er indstillet på det, må tilpasses til de ressourcer, man har mulighed for at hente ind fra Nordatlanten og fra havene. Det andet led i aftalen er, at man i det strukturudvalg, der nu nedsættes, er enig i at omsætte målsætningen om at få etableret mulighederne for et selv bærende erhverv hvilende på det biologisk optimale fangstniveau i farvandet omkring Færøerne og på ordentlige markedsøkonomiske vilkår, at hjemmestyret selvstændigt gennemfører de nødvendige tilpasninger. Det tror jeg er nødvendigt og rigtigt set.

Så hæfter jeg mig ved en anden vigtig sag. Mange – også i Fremskridtspartiet – har

spurg: Jamen bygger man nu ikke fortsat på Færøerne? Standser man nu byggerierne? Her vil jeg gerne knytte an til det, hr. Atli Dam sagde for. Jeg tror, det er vigtigt, når Færøerne er i en krise, at vi gør det ordentligt, så det rækker ud over næste år, og derfor, vil jeg gerne sige til hr. Kim Behnke, må man også forstå, at der på finansloven for Færøerne i år er afsat anlægsinvesteringer på 175 mio. kr., hvoraf hovedparten af dem er reparation af veje og tunneler og færdiggørelse af tunneler. Den eneste beslutning, der indgår i den aftale, som Danmark har indgået med Færøerne nu, er stop for nye anlægsinvesteringer. Det er nu engang sådan, som hr. Atli Dam sagde det, at det ikke tjener noget formål fuldstændig at skære ned og standse al aktivitet i det færøske samfund. Må jeg ikke minde om, at Færøerne faktisk selv har gennemført meget betydelige reduktioner. Der blev talt om lønreduktioner på 10-11 pct. blandt de offentligt ansatte, og vi kan se frem til, har jeg forstået, en bestræbelse på tilsvarende reduktioner i lønniveauet for de privatansatte.

Vi står altså med en aftale, som bygger på følgende hovedelementer: For det første en overførsel af kapital til Sjóvinnubankin, som ligger i overkanten af det kapitalbehov, der er brug for for at holde solvenskravene og de andre krav. Vi har grund til at tro – sagt til interesserede politikere, som har spurgt – at den kapitaloverførsel sikrer Sjóvinnubankin med de risici, der ligger i skønnene.

For det andet en strukturtilpasningsaftale, der gør, at Færøerne og vi er nogenlunde enige om det nødvendige i at mindske kapaciteten – ikke til 0, men til det fornuftige niveau, man nu kan bedømme der er fisk til.

For det tredje en aftale med landsstyret, som indebærer, at vi på forhånd prøver at tage højde for de likviditetsproblemer, som landsstyret kan få fremover. Dette være sagt også som et svar til den, der spurgte mig, om dette her nu er nok.

Læg mærke til, at der i aftalen er indbygget, at den danske stat, i det omfang landsstyret indgår aftale med sparekasserne og andre kreditinstitutter og pengeinstitutter på Færøerne, er villig til at give en statsgaranti på op til 300 mio. kr., afhængig af hvad det er for et niveau for obligationslån, man får afsat. Det er det andet hovedelement.